

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-3 У-12725/12
Дана 04.07.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни су у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, Станмирка Лаловић и Гордана Сукновић Бојација, чланови већа, уз учешће судског саветника Татјане Лончар, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "А.А." из ..., ..., кога заступа адвокат др Ивица Р. Чолак из Београда, Проте Матеје 71, ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈА И ПРИВРЕДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (чији је правни следбеник Министарство привреде) број 023-02-1008/2010-31 од 22.08.2012. године, у предмету уписа у регистар АПР, у нејавној седници већа одржаној дана 04.07.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства финансија и привреде Републике Србије број 023-02-1008/2010-31 од 22.08.2012. године и ПРЕДМЕТ ВРАЋА Министарству привреде на поновно одлучивање.

Обавезује се Министарство привреде да тужиоцу на име трошкова управног спора исплати износ од 10.370,00 динара у року од 15 дана по пријему пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, донетим у извршењу пресуде Управног суда, Одељења у Новом Саду број III-2 У. 30112/10 од 15.06.2012. године, ставом првим диспозитива, одбачена је

жалба Земљорадничке задруге „Б.Б.“, ..., као изјављена од неовлашћеног лица, док је ставом 2. диспозитива потврђен закључак Агенције за приватизацију Републике Србије број 529-1709/03 од 09.09.2010. године, којим је одбачен предлог Земљорадничке задруге "Б.Б." из ... за понављање поступка окончаног решењем Агениције за приватизацију број 529-0212/03 од 02.12.2009. године, као поднет од неовлашћеног лица. Закључком Агенције за приватизацију број 529-1709/03 од 09.09.2010. године одбачен је предлог земљорадничке задруге "Б.Б." из ... за понављање поступка, који предлог је поднет дана 12.08.2010. године Агенцији за приватизацију, а који поступак је окончан решењем Агениције за приватизацију број 529-0212/03 од 02.12.2009. године, јер је поднет од неовлашћеног лица.

У тужби поднетој Управном суду дана 04.10.2012. године тужилац наводи да је Земљорадничка задруга "Б.Б." из ... брисана из Регистра привредних субјеката услед статусне промене спајања уз припајање привредног друштва Земљорадничка задруга "А.А." из ..., као друштва стицаоца и Земљорадничке задруге "Б.Б." из ..., као друштва које престаје припајањем. Наводи да је у поновном поступку, а у извршењу пресуде Управног суда У. 30112/10, тужени орган донео оспорено решење, а да при том није поступио по наведеној пресуди, већ је поступио на исти начин као и приликом доношења претходног решења од 20.10.2010. године, које је поништено пресудом Управног суда. Додаје да му у поступку пред Агенцијом, приликом доношења решења од 02.12.2009. године, није омогућено да расправља, нити му је то решење икада достављено, него је са њим упознат тек када му је оно предочено у поступку пред Привредним судом у Зрењанину, у предмету П 247/2006. Сматра да је Агенција била дужна да га обавести да је дана 12.11.2009. године поднет захтев за поништај решења број 529-1011-3ДЦ/03 од 06.11.2003. године, од стране повреника стечајног управника В.В., у име ДП "Г.Г." у стечају из ..., а напомиње да је нетачна тврдња Агенције за приватизацију и туженог да тужилац није странка у поступку, при чему се позива на одредбу члана 39. Закона о општем управном поступку. Објашњава да има статус странке, јер је тражио од ДП "Г.Г." из Кикинде повраћај имовине која је била у власништву задруга, на основу члана 95. Закона о задругама, а свака даља активност овог предузећа у поступку повраћаја је последица, то јест на основу овог захтева тужилац има право да учествује у управном и сваком другом поступку ради заштите својих права и интереса. Истиче да само ако му се дозволи учествовање у поступку, тужилац може да заштити своја права и интересе који су неспорни и који су легитимно утврђени од стране државе кроз Закон о задругама. Предлаже да суд поништи оспорени акт и врати предмет туженом на поновно поступање и

одлучивање, као и да обавезе туженог на накнаду трошкова спора које је определио.

Тужени је у писменом одговору на тужбу, остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, јер је приликом доношења оспореног решења, дошло до повреде правила поступка, а коју ће тужени орган у поновном поступку отклонити, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је оспорено решење донето у поновном поступку, у извршењу пресуде Управног суда III-2 У. 30112/10 од 15.06.2012. године, којом је поништено решење туженог од 20.10.2010. године, јер разлози дати у образложењу не упућују на правилност закључка да су испуњени услови из члана 229. став 1. Закона о општем управном поступку, јер тужени орган није ценио законитост ожалбеног првостепеног закључка, већ одбацује жалбу као изјављену од стране неовлашћеног лица с позивом на члан 456. Закона о привредним друштвима у делу који се односи на члан 398а Закона о предузећима, а без образложења истих, а да нису цењени наводи жалбе да тужиоцу није омогућено да учествује у поступку. У поновном поступку, између осталог, утврђено је да је донето решење Агенције за приватизацију РС број 529-0212/03 од 02.12.2009. године, којим се одобрава понављање поступка по решењу број 529-1011-ЗДС/03 од 10.11.2003. године, којим је дата сагласност предузећу ДП "Г.Г." из ... за смањење друштвеног капитала, односно пренос права коришћења без накнаде на пољопривредном земљишту, у укупној површини од 390ха 38а 10м², са објектима саграђеним на земљишту које се налази у КО Иђош, у корист Земљорадничке задруге "Б.Б." из ..., да се поништава решење број 529-1011-ЗДС/03 од 10.11.2003. године по службеној дужности и одбија давање сагласности предузећу ДП "Г.Г." из ... за смањење друштвеног капитала, односно пренос права коришћења без накнаде на пољопривредном земљишту у корист Земљорадничке задруге "Б.Б." из ..., као и то да је дана 12.08.2010. године Земљорадничка задруга "Б.Б." из ... поднела Агенцији за приватизацију предлог за понављање поступка окончаног решењем Агенције за приватизацију број 529-0212/03 од 02.12.2009. године, па је имајући у виду све наведено, као и то да подносилац жалбе, а овде

тужилац, у поступку обезбеђења сагласности није имао положај странке сходно члану 456. Закона о привредним друштвима, у делу који се односи на члан 398а Закона о предузећима, нити је поменутих коначним решењима повређено неко право или интерес заснован на Закону, по налажењу туженог, стекли су се услови за примену члана 229. став 1. Закона о општем управном поступку, па је одлучено као у диспозитиву оспореног решења.

По налажењу Управног суда, основано се тужбом указује да је повређен закон на штету тужиоца. Наиме, тужени орган у оспореном решењу не даје довољне разлоге због чега сматра да је жалба против закључка којим је одбачен захтев за понављање поступка, изјављена од неовлашћеног лица. Ово стога што се у жалби правног претходника тужиоца, Земљорадничке задруге „Б.Б.“ из ..., ..., наводи да ова задруга има статус странке у поступку, јер је тражила повраћај имовине у власништву задруге од трећег лица, па је самим подношењем захтева (за повраћај имовине), у смислу члана 39. Закона о општем управном поступку, задруга стекла статус странке у поступку. Међутим, на ове жалбене наводе тужени орган није одговорио у оспореном решењу. Тужени орган у оспореном решењу поново не образлаже зашто одбацује жалбу као изјављену од неовлашћеног лица, нити образлаже зашто се позива на члан 456. Закона о привредним друштвима, у делу који се односи на члан 398а Закона о предузећима.

Тужени орган је дужан да те жалбене наводе цени и образложи, правилном применом материјалног права, имајући у виду да су исти од значаја за правилност одлучивања туженог органа. По мишљењу Управног суда, наводи жалбе на које је указано, одлучни су за оцену правилности оспореног решења, а како се тужени орган није изјаснио о свим наводима жалбе правног претходника тужиоца, Земљорадничке задруге „Б.Б.“ из ..., оспорено решење туженог органа засновано је на битној повреди правила поступка, прописаној одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97, 31/01 и 30/10), према којој образложење решења садржи утврђено чињенично стање и разлоге, који с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на решење какво је дато у диспозитиву, а у вези члана 235. став 2. истог Закона, сагласно којој одредби у образложењу другостепеног решења морају се ценити и сви наводи жалбе.

Са изнетих разлога налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу 1. диспозитива ове пресуде, на основу одредбе

члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди, обавезујући за тужени орган у смислу члана 69. наведеног Закона.

Тужилац је тражио трошкове управног спора, и то трошкове састава тужбе и судске таксе. Управни суд је нашао да тужилац има право на трошкове спора који се односе на састав тужбе у износу од 9.000,00 динара, како је то тужилац определио, а у складу је са тарифним бројем 43. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/12), као и трошкове судске таксе на тужбу 390,00 динара и пресуду 980,00 динара, па је применом члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези одредбе члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), који се примењује сходно члану 74. ЗУС-а, одлучио као у ставу 2. диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.07.2014. године, III-3 У-12725/12

Записничар
Татјана Лончар,с.р.

Председник већа-судија
Сузана Гудураш,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МФ/АМ